

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **J.P.**, v řízení zastoupeného Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem Riegerova 15, Olomouc, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.5.2010 č.j. KUOK 53095/2010, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.5.2010 č.j. KUOK 53095/2010, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen

správní orgán 1. stupně) ze dne 10.1.2010 č.j. SmOI/AŘMV/70/2511/2009/Vy, Ku, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 2.7.2009, kterým správní orgán I. stupně žalobci oznámil, že dne 3.6.2009 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

Namítá, že zpochybňoval důvodnost záznamu 3 bodů za přestupek ze dne 29.4.2008 v Litovli, neboť se jej nedopustil. Podle sdělení Městské policie Litovel neexistuje příslušné rozhodnutí v blokovém řízení, když bylo údajně skartováno. Správní orgány přesto vycházely z oznámení o uložení pokuty v přestupkovém řízení a uchýlily se tak k ryzímu formalismu.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Poukazuje na zákon o silničním provozu, podle něhož správní orgány provádějí záznam v registru řidičů na základě oznámení, nikoli bloků. Samotný fakt, že již neexistuje blok od uložené pokuty, nemůže mít podle žalovaného za následek nezákonnost zápisu bodů do registru řidičů. Žalovaný považuje za absurdní, že by orgán veřejné správy vyhotovil oznámení o uložení pokuty bez toho, že by se přestupek stal.

Krajský soud o věci rozhodl rozsudkem ze dne 1.8.2011 č.j. 22 A 172/2010-45 tak, že napadené rozhodnutí zrušil pro vady a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil věc soudu k dalšímu řízení se závazným právním názorem (rozsudek ze dne 4.1.2012 č.j. 3 As 19/2011-74).

Krajský soud poté, vázán právním názorem NSS, znovu přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 2.7.2009 oznámil správní orgán 1.stupně žalobci, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce proti tomuto oznámení podal námitky, kdy v konkretizaci dne 29.9.2009 uvedl, že k záznamu přestupku ze dne 29.4.2008 v Litovli neexistuje právní titul, neboť Městská policie Litovel sdělila žalobci, že příslušný pokutový blok byl skartován. Tohoto přestupku si vůbec není vědom. Oznámení Městské policie Litovel o projednání přestupku ze dne 29. 4. 2008, vůči němuž směřovaly námitky žalobce, obsahovalo jednak údaje o spáchaném přestupku (tj. že se stal dne 29. 4. 2008 v 9.00, v Litovli, ul. Svatoplukova, silnice II. třídy, řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 26 km/hod, naměřená rychlost vozidla byla 76 km/hod s tím, že povolená odchylka je 3 km/hod) a rovněž údaje o přestupci (jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, specifikaci jeho motorového vozidla). Dále zde bylo uvedeno, že žalobci byla udělena bloková pokuta ve výši 2500 Kč. Správní orgán 1.stupně zamítl námitky žalobce rozhodnutím ze dne 10.1.2010 a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 3.6.2009. V odůvodnění uvedl k námitce žalobce, že správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné

moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to do okamžiku, než jsou prohlášeny za nezákonné a zrušeny (zásada presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci). V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobce namítl, že se přestupku dne 29.4.2008 v Litovli nedopustil a ve věci byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, když správní orgán 1.stupně vycházel toliko z oznámení Městské policie v Litovli. Žalovaný zamítl odvolání žalobce napadeným rozhodnutím ze dne 20.5.2010, v němž argumentoval zněním zákona o silničním provozu, který neukládá správním orgánům provést záznam bodů na základě bloku, nýbrž na základě došlých oznámení o uložení blokové pokuty.

Ustanovení § 123b zákona o silničním provozu předpokládá, že záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo. Předmětem evidence i řízení o námitkách podle § 123f citovaného zákona také není spáchaný přestupek, ale bodový záznam. V řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku. Nelze však akceptovat názor, že v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného, než zda existovalo příslušné oznámení o spáchaném přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. Správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil. Úspěch při prokázání takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů. Tento závěr ostatně vyplývá i z judikatury NSS. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, www.nssoud.cz, NSS sice na jedné straně připomněl presumpci správnosti aktů orgánů veřejné moci, na druhé straně však zdůraznil, že v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Rovněž z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb.NSS, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

Tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchaní přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchaní přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).

V nyní projednávaném případě žalobce pouze namítl, že si není spáchaní přestupku vědom. Oznámení Městské policie Litovel o projednání přestupku ze dne 29. 4. 2008, vůči němuž směřovaly námitky žalobce, však obsahovalo jednak zcela konkrétní údaje o spáchaném přestupku a rovněž konkrétní údaje o přestupci a výši blokové pokuty (jak bylo již citováno shora ve zjištěních ze správního spisu). Krajský soud tedy, vázán právním názorem NSS, vysloveným ve zrušujícím rozsudku, dospěl

k závěru, že oznámení obsahovalo dostatečné množství údajů, které prokazovaly, že se zde vymezený přestupek dne 29. 4. 2008 stal a že se jej dopustil právě žalobce. Jestliže žalobce ve svých námitkách pouze uvedl, že si není spáchání přestupku vědom, aniž toto tvrzení dále konkretizoval či navrhoval důkazy, nemohlo dojít ke zpochybnění obsahu oznámení o projednání přestupku.

Nelze sice pominout pochybení správních orgánů obou stupňů spočívající v tom, že se nevypořádaly řádným způsobem s námitkou žalobce, že si není spáchání přestupku vědom, tato vada řízení však právě vzhledem ke konečnému závěru o tom, že údaje oznámení nebyly zpochybněny, neměla v projednávání věci vliv na posouzení zákonnosti napadeného správního rozhodnutí.

Ve vyjádření ze dne 8.2.2012 žalobce uplatnil další dvě námitky. Jednak, že správní orgán měl žalobce vyzvat k doplnění, pokud měl za to, že žalobcova obrana je nedostatečná, a za druhé, že si žalobce není vědom, že by se dne 29.4.2008 v Litovli dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti, ale je pravděpodobné, že hlídka Městské policie Litovel žalobce uvedeného dne stavěla a uložila mu pokutu kolem 2.000,- Kč, avšak za zcela jiný přestupek, týkající se technického stavu vozidla. Těmito námitkami se soud s ohledem na § 71 odst.2 větu třetí s.ř.s. nezabýval, když obě jsou námitkami zcela novými, ve lhůtě pro podání žaloby neuplatněnými, přičemž druhá z nich je dokonce v přímém rozporu s tvrzeními uvedenými v žalobě.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nebo že krajský soud nově posoudil otázku, ke které dosud Nejvyšší správní soud závazný právní názor nezaujal – v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 23. února 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu